

MALOKARPÁTSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: I.

Február 2016

číslo: II.

Milí priatelia, milovaní bratia a sestry,

po krásnom a vždy krátkom vianočnom období prichádza čas fašiangu. No i toto obdobie, čas radosti a zábav, je toho roku krátke, nakoľko prichádza už v prvej polovici februára čas pôstu. Čím sa stáva pôst pre nás? Vieme, že nespočíva iba v akomsi trápení zažívacieho traktu. A tiež pôst neznamená iba nejesť mäso. Myslíme musíme predovšetkým na podstatu a hĺbku tohto obdobia, ktorú má vystihovať náš úprimný záujem duchovne rásť a cez sebazápor v akejkoľvek forme, sa viac posunúť ku Kristovi. Ide tu teda o našu lásku k Pánu Bohu i k blízkym. No i správne pochopenú lásku k sebe samému. A kedy mám lásku k sebe samému? Vtedy, keď sa starám viac o svoju dušu ako o svoje telo. Reklamy v našich médiách i v tlači denne na nás doliehajú, aby sme si dopriali v oblasti našej starostlivosti o seba, o ten zovonajšok. Lenže človek nedisponuje iba telom, ale má aj dušu. No reklamu, ktorá hovorí o starostlivosti ľudskej duše, nenájdeme. Preto je naša Cirkev pripravená vždy nás všetkých sprevádza potrebným slovom i ponaučením i aj v štyridsaťdňovom pôstnom čase. Posolstvo Svätého Otca Františka na tohoročné pôstne obdobie sa nesie v duchu Ježišových slov: „*Milosrdenstvo chceme, a nie obeť*“ (Mt 9,13). Jeho obsah tvorí zamyslenie sa nad milosrdenstvom vo svetle Božieho slova s osobitným zameraním na postavu Panny Márie („Mária, ikona Cirkvi, ktorá evanjelizuje, lebo je evanjelizovaná“), nad milosrdenstvom prejavovaným Bohom v dejinách vyvoleného ľudu („Božia zmluva s nami: príbeh milosrdenstva“), a napokon výzva ku konkrétnemu prežívaniu Jubilea milosrdenstva praktizovaním skutkov milosrdenstva („Skutky milosrdenstva“). Prežívajme tento čas, ako čas milosti s postojom viery, ktorá nech nedrieme v nás, ale je inná skrze lásku...

Váš duchovný otec Milan

Rok Zsväteného života

o nám priniesol Rok zsväteného života?

Svätý Otec František už v predvečer otvorenia Roka zsväteného života, ktorý začal 30.11.2014, adresoval vo svojom Apoštolskom liste všetkým zsväteným osobám výzvu: „Prebude te svet!“

Zároveň tým dal aj návod, ako ju uskutočniť, keď povedal: „Buďte te radostní, buďte te odvážni a buďte te mužmi a ženami spoločne!“ Táto výzva svätého Otca sa stala pre mnohých zsvätených podnetom k uvedomeniu si svojej vlastnej identity a návratu k prameňom svojho povolania.

Vzácnou príležitosťou ku sláveniu Roka zsväteného života bolo aj 50. výročie od vydania *Lumen Gentium*, dogmatickej konštitúcie o Cirkvi, ako aj dekrétu *Perfectae caritatis*, o obnove rehoľného života. Pripomeňme si, že na Slovensku pôsobia okolo 43 ženských a 29 mužských reholí, ktoré majú svojich rehoľníkov v 446 rehoľných komunitách od najvzdialenejšieho východu až po západ Slovenska, 10 sekulárnych inštitútov a mnohé hnutia a spoločnosti.

Obe konferencie vyšších rehoľných predstaviteľov mužských i ženských reholí vytvorili koordinovaný tím pre Rok zsväteného života, ktorý viedla sestra Hermána Matláková, SMVS.

Ako prvou udalosťou Roka zsväteného života bolo jeho otvorenie modlitbou slávnostných vešpier dňa 29. novembra 2014 na celoslovenskej úrovni, pri ktorej sa stretli otcovia biskupi so zsvätenými v jednotlivých diecézach Slovenska. V rámci Roka zsväteného života sa uskutočnilo veľa množstvo akcií a iniciatív na rôznych úrovniach, ako napríklad: Modlitbová reč, Prezentácia prostredníctvom médií - na 5 minút s nami, Misionárska SMS, Výstava fotografií, Katechézy v školách, Workshopy pre mladých, Deň otvorených kláštorov, Stretnutie zsvätených s výmenou skúseností, články v katolíckych periodikách, Národná púť rehoľníkov v Šaštíne, návšteva Mons. José Rodrígueza Carballa, OFM - arcibiskupa a sekretára Kongregácie pre inštitúty zsväteného života a spoločnosti apoštolského života, a mnohé iné.

Rok Zasväteného života

Aj liturgické slávenia boli bohaté na mnohé udalosti. Spomenieme, napr.: **200. výročie narodenia sv. Jána Bosca, kaza, otca a uita a mládeže**. Po prvýkrát sa celá saleziánska rodina zišla na slávení v Turíne, kde prebehlo stretnutie pod názvom „Poslanie don Bosca s mladými a pre mladých“. Ve kým povzbudením v rámci tohto Roka bolo aj slávenie **500. výročia narodenia sv. Terézie z Avily, panny a uita ky Cirkvi**. Sv. Otec pri tejto príležitosti poslal list úastníkom kongresu, ktorý sa konal na Katolíckej univerzite v španielskej Avile s názvom „Svätá Terézia od Ježiša, uita ka života,“ v ktorom píše: „Objavi v kontemplácii a meditácii „u ite ky modlitby“, prame pravého poznania a skutočných hodnôt.“

Ve kou radosou v Cirkvi bolo aj otvorenie procesu blahoreenia zakladateky Hnutia fokoláre, Chiary Lubichovej, ktorá dala príklad svätosti v bežných, nielen vo výnimových momentoch. Taktiež sa uskutočnil proces blahoreenia prvého gréckokatolíckeho redemptoristu slovenského pôvodu, Jána Mastiliaka. Stalo sa tak pri príležitosti stretnutia zasvätených osôb gréckokatolíckej cirkvi v jej metropole, v Prešove. Nie je náhodou, že v rámci Roka zasväteného života sa konala aj *Synoda o rodine*. „Rodina a zasvätený život,“ píše sv. Otec František, „sú povolania, ktoré prinášajú všetkým bohatstvo a milosť. Sú priestormi po udšovaní pri budovaní životných vzťahov, sú tiež miestami evanjelizácie. Pritom si môžu vzájomne pomáhať.“

Vzácnou udalosťou v tomto Roku bolo putovanie relikvií sv. Terézie z Lisieux po Slovensku, od 10. – 24. januára 2016. Svätá Terézia ako 24-ročná pred svojou smrťou povedala: „Nedávala som Pánu Bohu nikdy nič, iba lásku. On mi odplatí tiež láskou. Po svojej smrti zošlem dáž ruží. Milova, by milovaná a vráti sa na zem u milova Lásku.“

Svätý Otec František nezabudol ani na zasvätené osoby v klauzúrnych komunitách a v pustovniach, keď povedal na jednej z generálnych audiencií: „Pri tejto príležitosti vzdajme vďaka Pánovi za dar povolania mužov a žien, ktorí v kláštoroch a v pustovniach zasvätili svoj život Bohu. Nech klauzúrnym spoločnostiam nechýba naša duchovná a materiálna blízkosť, aby mohli naplniť svoju dôležitú misiu, v modlitbe a v inorodej láske.“

Aj v našej farnosti sme slávili Rok zasväteného života slávnostnou akadémiou, pri ktorej nám prezentovali svoje poslanie rehoľné sestry z Kongregácie dcér Božskej lásky FDC, z Inštitútu milosrdných sestier Svätého kríža, navštívila nás rodáka sestra Andrea z Kongregácie sestier premonštrátok a hosami boli aj manželka Beovi z Hnutia Koinonia. A nesmieme zabudnúť ani na naše

milé sestry benediktínky, žijúce v klauzúrnej komunitě v Horných Orešanoch, ktoré sú ve kým požehnaním pre našu farnosť. Napokon sa niekto ko veriach našej farnosti dňa 30. januára 2016 vybralo spolu s miestnym duchovným otcom, vdp. Milanom Červeanským do Samporane alebo mesta Slia, aby navštívili miestnych benediktínov, žijúcich na tomto mieste v duchu sv. Benedikta „*Ora et labora*“, kde prežívajú svoj zasvätený život pri modlitbe a práci.

Zavšenie Roka zasväteného života sa udialo **na sviatok Obetovania Pána, dňa 2. februára 2016**. V Apoštolskom liste Svätého Otca Františka, ktorý píše zasväteným osobám, sú stanovené nielen ciele slávenia Roka zasväteného života, ale aj ciele pre každodennú vernosť. Jedným z nich je: Objav budúcnosť s nádejou. Práve skrze ňu dostávame silu denne napredovať vo viere, v uskutočňovaní Božieho slova podľa vzoru Panny Márie, Matky každého povolania.

„Mária, Matka Cirkvi, zverujeme ti tých, ktorí odpovedali na Božie volanie a žijú zasvätený život. Vypros im plnosť Božského svetla: nech žijú v na úvaní Božieho slova, v pokore nasledovania Ježiša, tvojho Syna a nášho Pána, v prívetivom postoji voči vnuknutiam Ducha Svätého, v každodennej radosi Magnificatu, aby Cirkev bola budovaná svätosťou života týchto tvojich synov a dcér, v prikázanií lásky. Amen.“

Sr. Mária Sitárová, FMA

Z Katechézy

Po krste, ako prvej zo sviatostí, nad ktorou sme uvažovali v úvodnom čísle tohto mesačníka, sa budeme zamýšľať nad ďalšou zo sviatostí kresťanskej iniciácie. Je ňou **sviatosť birmovania**, z lat. *confirmatio* znamená posilnenie. Už teda pomenovanie tejto sviatosti nám prezrádza, že ide o posilnenie pokrsteneho vo viere.

Naznačuje, že táto sviatosť potvrdzuje krst a zároveň posilňuje krstnú milosť.

Od prvokres anských ias apoštoli plniac Kristovu vô u, vkladáním rúk ude ovali novopokrsteným dar Ducha Svätého, ktorý dovršuje krstnú milos . Vkladanie rúk sa v katolíckej tradícii právom považuje za za iatok sviatosti birmovania, ktorou v Cirkvi ur itým spôsobom pretrváva turí na milos . Aby sa lepšie nazna il dar Ducha Svätého, oskoro sa ku vkladaniu rúk pridalo pomazanie vo avým olejom /krizmou/. Toto pomazanie objas uje meno „kres an“, ktoré znamená „pomazaný“ a je odvodené od mena samého Krista /grécke *Christos* zna í Pomazaný/ /KKC 1288-1289/. Krizma, ktorá sa používa pri birmovaní je olivový olej zmiešaný s balzomom/vonnými látkami/, posvätený biskupom na Zelený štvrtok.

V latinskom obrade sa sviatos birmovania ude uje pomazaním krizmou na ele, ktoré sa koná vkladáním ruky a slovami: „Prijmi znak daru Ducha Svätého.“/KKC 1300/. Matériou sviatosti je tu teda vkladanie ruky biskupa a pomazanie birmovanca krizmou na ele. Formou tejto sviatosti sú slová: „*Prijmi znak daru Ducha Svätého.*“ Birmovanie, takisto ako krst, ktorého je dov šením, sa ude uje iba raz. Birmovanie totiž vtlá a do duše nezmazate ný duchovný znak, „charakter“, ktorý znamená, že Ježiš Kristus ozna il kres ana pe a ou svojho Ducha a obdaril ho mocou z výsosti, aby bol jeho svedkom/KKC 1304/.

Táto sviatos má aj svoje ú inky, medzi ktorými je aj to, že nám dáva osobitnú silu Ducha Svätého, aby sme ako praví Kristovi svedkovia slovom i skutkom šírili a bránili vieru, aby sme odvážne vyznávali Kristovo meno a nikdy sa nehanbili za kríž /KKC 1303/. K prijatiu tejto sviatosti je potrebná aj náležitá príprava, ktorá trvá spravidla jeden rok. Birmovná katechéza sa má usilova o prebudenie vedomia príslušnosti ku Kristovej Cirkvi, a to tak k všeobecnej Cirkvi, ako aj k farskému spolo enstvu, ktoré má osobitnú zodpovednos za prípravu birmovancov/KKC 1309/. Pri krste je vysluhovate om sviatosti biskup, k az i diakon a v súrnom prípade /v nebezpe enstve smrti/ aj laik. Pri birmovaní je vysluhovate om tejto sviatosti biskup, alebo ním poverený k az. Každý birmovanec môže ma birmovného rodi a, ktorý ho bude v duchovnom živote sprevádza modlitbou a dobrým príkladom. Vyžaduje sa, aby birmovný rodi , podobne ako krstný rodi , sp al na túto úlohu predpoklady: aby bol tiež pobirmovaný, mal aspo 16 rokov a žil kres anským životom viery a v súlade s morálnymi zásadami. Aj pri tejto sviatosti treba pripomenú , že ide o vidite ný znak, prostredníctvom, ktorého Boh dáva pokrstenému nevidite nú milos . Nech naši mladí chlapci a diev atá túto milos neprijímajú nadarmo. Modlime sa, nech sa skuto ne stávajú dospelými kres anmi, zrejší a zodpovednejší v svojich rozhodnutiach a nádeju budúcnosti...

Nad Evanjel iom

Milí priatelia, drahí bratia a sestry,

evanjelium Prvej pôstnej nedele nám každoro ne prináša zves o pokúšaní Pána Ježiša na púšti. Pokúšanie prichádza naj astejšie vtedy, ke je lovek prázdny, alebo nie oho plný. Diabol využíva moment, ke Ježiš vyhladol, prichádza aby spochybnil Ježiša. No ke Ježiš prichádza na púš od Jordánu vieme, že je plný Ducha a v tých oblastiach, v ktorých ho diabol pokúša, ví azí. Pokúšite ho najprv napáda v oblasti tela: „Ak si Boží Syn, povedz tomuto kame u, aby sa stal chlebom“/Lk 4, 3/. Ježiš tú moc má, aby premenil kamene na chleby práve vtedy, ke je hladný, ale neurobí to. Má predsa dôveru v Otca, ktorého vô u prišiel plni a nebude preto po úva diabla. alšie pokúšenie prichádza v oblasti slávy, ke ho diabol pokúša, aby zosko il z chrámovej veže. „Ak si Boží Syn, vrhni sa stadeto dolu; ve je napísané: „Svojim anjelom dá príkaz o tebe, aby a chránili a vezmú a na ruky, aby si si neuderil nohu o kame “ /Lk 4, 9-11/. Ježiš mohol sko i a ni by sa mu nestalo, no On však vo vedomí, že neprišiel na to, aby robil senzácie, odmieta pokúšite a i tentokrát. Napokon prichádza pokúšenie v oblasti bohatstva a moci. Diabol ukáže Ježišovi v jedinom okamihu všetky krá ovstvá a hovorí mu: „Dám Ti všetku ich moc a slávu, lebo je v mojich rukách a dám ju, komu chcem. Ak sa mi teda budeš kla a , všetka bude tvoja“ /Lk 4, 6-7/. Povedali by sme, že „silné café“, no Ježiš premáha pokúšite a i teraz, pretože jedine Pánu Bohu patrí poklona.

Ke sa nad tým všetkým zamyslíme, tak pokúšenia prichádzajú naj astejšie práve v týchto oblastiach udskeho života. Svätý apoštol Ján to zhrnie týmito slovami: „Ve ni z toho, o je vo svete ani žiadostivos tela, ani žiadostivos o í, ani honosenie sa bohatstvom, nie je z Otca, ale zo sveta.“ /1 Jn 2,16/. Ide teda o žiadostivos tela, žiadostivos o í a pýchu života. Ježiš išiel na púš v sile Ducha a premáha pokúšite a. Pokúšenia doliehajú na každého z nás. Preto aj my potrebujeme silu Ducha, potrebujeme by vnútorne silní, aby sme vzdorovali náporu pokúšite a. Pokúšenie samo o sebe nie je hriechom. Prichádza zvonka alebo z vnútra loveka. Prichádza v ur itých príležitostiach, vo chví ach samoty, cez ur itú vec i loveka. Hriechom sa stáva až vtedy, ak s ním súhlasíme...Pán Ježiš však spokúšite om nikdy nesúhlasil.

Vstúpili sme do obdobia pôstu, ktorý je dobou pokánia, o vyjadruje aj liturgická fialová farba. Mnohí pred Ve kou nocou prichádzajú a k akajú v spovednici pred k azom, vyznávajú s útos ou svoje hriechy, aby získali Božie odpustenie. Ve ve akrát

sme nemali práve vnútornú silu a pod ahlí sme v oblasti tela, slávy i bohatstva. Chýbala nám vnútorná sila a súhlasili sme s pokušením. Opäť však majme úsilie povstať z našich pádov v duchu pokory a zároveň dôvery v Božiu moc. „Pane, zmiluj sa nad nami a daj nám svoju pomoc a vnútornú silu v každej chvíli.“

Svätí – naše Svetlá

Na prvú sobotu tohto mesiaca nám pripadá spomienka na svätých japonských mučeníkov, Pavla Mikiho a spolovníkov. Pavol sa narodil v Japonsku okolo rokov 1564–1566. Vstúpil do Spoločenstva Ježišovej a s veľkým úspechom hlásal evanjelium svojim rodákom. Keď sa zostrilo prenasledovanie katolíkov, zatkli jeho i ďalších dvadsiatich piatich. Surovo ich tupili, potom ich odviekli do Nagasaki a tam ich 5. februára 1597 ukrižovali.

Aj v našich časoch prenasledovanie kresťanov neustáva a stále pribúdajú všetci statovní z radov duchovných, i laikov zvlášť na Blízkom východe, ktorí pre vieru obetujú svoj život.

Z Dejín mučeníctva svätého Pavla Mikiho a jeho spolovníkov, ktoré napísal súveký autor (Cap. 14, 109-110: Acta Sanctorum Febr. 1, 769)
Budete mi svedkami

Keď postavili kríž, bolo neobyčajné vidieť, akí boli všetci statovní, ktorým ich povzbudzoval aj otec Pásius, aj otec Rodriguez. Otec komisár sa ani nepohol a oči mal upreté na nebo. Brat Martin na vyjadrenie v ahosti Božej dobrote spieval niektoré žalmy a pridával verš: „Do tvojich rúk, Pane.“ Aj brat František Blancus jasným hlasom vzdával vďaka Bohu. Brat Gonsalvo zvýšeným hlasom prednášal modlitbu Pána a anjelské pozdravenie.

Keď náš brat Pavol Miki videl, že je na najvyššej tribúne, akú kedy mal, vyjavil najprv okolostojacím, že je Japonec a že patrí do Spoločenstva Ježišovej, že umiera pre ohlasovanie evanjelia a akuje Bohu za také veľké dobrodenie. Potom dodal: „Keďže som sa dostal až sem, myslím si, že medzi vami niet nikoho, kto by bol presvedčený, že chcem zmláčať pravdu. A tak vám vyhlasujem, že niet inej cesty k spaseniu, iba tá, ktorej sa držia kresťania. A keďže ona ma uvoľní a nepriateľom a všetkým, ktorí mi ublížili, rád odpúšťam krádeže a všetkým, ktorí sú zodpovední za moju smrť, a prosím ich, aby prijali kresťanský krst.“

Potom obrátil zrak k spolovníkom a začal im dodávať odvalu do tohto posledného zápasu. Priam radosť sa zračila na tvári všetkým, ale najmä udovítovi. Keď na ho iný kresťan zavolať, že

oskoro bude v raji, radostným pohybom prstov a celého tela obrátil na seba pozornosť všetkých prítomných.

Anton, ktorý bol na kraji vedľa udovíta, uprel oči na nebo, vzýval najsvätejšie meno Ježiš a Mária a potom zaspieval žalm: „Chváľte, služobníci, Pána,“ ktorý sa naučil na katechetickú nauku v Nagasaki, kde sa dbá na to, aby sa chlapci naučili niektoré žalmy spamäti.

Iní s rozjasnenou tvárou opakovali: „Ježiš, Mária!“ Niektorí opätovne povzbudzovali okolostojacích, aby žili, ako je dôstojné kresťania. Týmito a inými podobnými činmi dokazovali, že sú pripravení zomrieť.

Tu zašli štyri kati vyťahovať z pošiev dlhé nože (aké používajú Japonci). Pri pohľade na ne všetci veriaci hrôzou vykriekli: „Ježiš, Mária!“ ba o viac, nasledoval žalostný plač, ktorý musel preniknúť do samého neba. Kati ich potom všetkých veľmi rýchlo jednou alebo dvoma ranami usmrtili.

Cirkevný sviatok mimoriadny svätý rok milosrdenstva

Pastierskym listom na prvú adventnú nedeľu minulého roka sme boli otcami biskupmi povzbudení ku skutkom duchovného a telesného milosrdenstva.

Na základe Pánovho slova: „*Po te, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. Lebo som hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; ...*“ (Mt 25, 34-35), budeme uvažovať nad úvodnými skutkami telesného milosrdenstva, nakoľko každý, ktorý potrebuje našu pomoc, je náš blížny. Budeme azda uvažovať iba príliš racionálne a povieme si: „veď nech pomáhajú ľudia z bohatých a vyspelých krajín, ale pre omy, keď mnohí máme v porovnaní s inými krajinami nízke príjmy i dôchodky?“ I keď je to pravda, nestačí však opierať sa tu iba o svoj rozum, ale treba hľadať aj srdcom a konať predovšetkým v duchu kresťanskej viery. Problém hladu a nedostatku vody sa dotýka aj nás a je pre nás výzvou k službe a zároveň k modlitbe.

Hladných nasycovať

„*Hlad na svete nie je preto, že nedokážeme nasýtiť chudobných, ale preto, že nedokážeme nasýtiť bohatých.*“ /blah. Matka Tereza z Kalkaty/

Vo svete veľké množstvo ľudí stále hladuje prevažne v afrických krajinách, ale nájdeme sa takí aj vo vyspelých krajinách Európy, i ostatných svetadielov. Realita je taká, že z troch ľudí sa vo svete dosýta najedia dvaja.

Hlad – vo svete blahobytu, je názov dokumentárneho nemeckého filmu. Uvádza sa v ňom, že jedným z najväčších problémov nášho sveta je hlad. Pod a svetovej organizácie pre potraviny a po nohospodárstvo FAO má naša planéta zásoby pre 12 miliárd ľudí. Ale napriek tomu trpí na celom svete asi miliarda ľudí chronickým nedostatkom jedla. Bývalý švajčiarsky minister pre ekonomiku David Szygoda odpovedá na otázku: Ako je to možné? Aké majú napríklad dopady dotácie západných krajín na celosvetový hlad? Ako špekulanti na svetových burzách? Do akej miery nesie zodpovednosť za súčasný stav svetová politika? Ako vyzerá každodenný život afrického farmára? Tento film hovorí a odpovede na základnú otázku po celom svete - ale príčiny tohto stavu máme takmer za dverami...

Najúčinnejším prostriedkom boja proti hladu zostáva možnosť zvýšiť výrobu potravín, zvlášť potom zabezpečiť jej rovnomernejšie rozdelenie a ochranu potravín pred škodcami, hlavne hlodavcami. Za týmto účelom založila medzinárodná Organizácia Spojených Národov v roku 1945 Potravinovú a po nohospodársku organizáciu FAO. Spávaná OSN uvádza, že „množstvo potravín, ktoré mestský obyvateľ vyhodí do odpadkov, obsahuje v priemere toľko kalórií, koľko Ázijčan alebo Afričan potrebuje na 24 hodín, aby neumrel od hladu“. V súčasnej dobe hladujú v Afrike desiatky miliónov obyvateľov a ich počet sa blíži až k 100 miliónom. Mŕtve telá sú krutým svedectvom hladu a sucha a výzvou poburujúcou svetovú verejnosť z neodkladnej pomoci.

V indickej Kalkate, prišli raz k Matke Tereze, ktorá so svojimi spolusestrami denne varila aj pre 9.000 ľudí, mladí manželovia s veľkým obnosom peňazí. Boli z vetvy hinduistov a nedávno sa zobrali. A vravia jej: „Ctihodná Matka, tieto peniaze venujeme vám pre chudobných a hladných. Nedávno sme sa zobrali a nemali sme ani drahé šaty ani veľkú hostinu, pretože sme si povedali, že spoločný život za neme obetou.“ Matka Tereza sa však a nosila prijala tieto prostriedky pre chudobných. Áno, Boh sa stará aj takýmto spôsobom o ľudí. A tam, kde je obeta, je vždy láska...

Smädnych napája

V poslednom desaťročí trpí celý kontinent abnormálnym suchom, omnoho väčším než boli suchá v minulom desaťročí, snáď vôbec najhorším v tomto storočí. Najviac sú postihnuté štáty v rohu Afriky - Etiópia, Sudán, Eritória a predovšetkým Somálsko, kde denne umiera viac ako 700 ľudí a z toho sú to najmladšie deti. Počet obetí hladomoru sa stále zvyšuje. Katastrofálne sucho ohrozuje bezprostredne životy viac ako 30 miliónov obyvateľov Afriky v Angole, Botswane, Lesotho, Malawi, Mozambiku, Namíbii, Svazijsku, Tanzánii, Zambii, Zimbabwe. Aj výnos koledovania Dobrej noviny počas uplynulých vianočných sviatkov bolo zamerané na získavanie nových možností pitnej vody v Afrike. V hornorešianskej farnosti sa na tento účel vyzbieralo 1.373 € a to patrí úprimná vďaka našim mladým koledníkom a zároveň všetkým dobrodincom, ktorí aj týmto milodarom prispievajú chudobným v duchu Pánovho slova: „lebo som bol smädny a dali ste mi piť...“.

Udalosti

- V januári tohto roku putovali po našom Slovensku relikvie **sv. Terézie z Lisieux**, panny a učiteľky Cirkvi, patronky misií. V preplnenej Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave si mohli veriaci uctiť jej relikvie v sobotu 23. januára. /foto relikviára/
- Deň **2. február** je slávený ako sviatok Obetovania Pána, udovo nazývaný Hromnice. Je to zároveň vo všeobecnej Cirkvi deň zasväteného života. Každoročne sa stretávajú zasvätení muži a ženy, rehoľníci a rehoľnice na diecéznej úrovni v miestnom Katedrálnom chráme s biskupom tej diecézy, kde sa nachádzajú. Inak tomu ani nebolo ani v našej Trnavskej arcidiecéze, keď sa v tento deň o 16,00 hod. v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave stretlo pri slávení Eucharistie početné množstvo z radov zasvätených mužov a žien s Mons. Jánom Oroschom, trnavským arcibiskupom. Pri tejto svätej omši si všetci Bohu zasvätení obnovili svoje sľuby.

„Chcela by som sa rozbehnúť do celého sveta...“

Pripravujeme

- **Národný týždeň manželstva.** Už šiesty krát sa uskutočňuje na Slovensku v rannom čase od 8. - 14. februára 2016 (viac na www.ntm.sk). V našej farnosti sa bude realizovať stretnutím sa vo farskej budove dňa 14.02. 2016 o 14,30 hod. Pozvaní sú manželia mladšej i staršej vekovej skupiny.
- **V de Prvej pôstnej nedele** 14.02. 2016 sa uskutoční pôstna púť do Háji ka ráno o 5,00 hod. od farského kostola. Táto púť tradične v pôstnom čase bude prebiehať aj ďalšie nedele vždy ráno o 5,00 hod.
- **Svetový de modlitieb 2016.** Prvú marcovú nedeľu t.j. 6. marca 2016 o 15,00 hod sa na našej farske opäť uskutoční ekumenické modlitbové stretnutie, ktoré je súčasťou Svetového dňa modlitieb 2016. Tento rok sa budeme modliť za Kubu. Ekumenickú bohoslužbu pripravili kubánske ženy pod názvom: „Kto prijíma dieťa, ma prijíma.“ Srdečne pozývame aj vás, milí bratelia, na rím.-kat. faru v Horných Orešanoch. Po skončení bohoslužby, čaká prítomných príjemné posedenie s občerstvením. /Za realizáciu tím Jarmila Denková, Cilka Dragonidesová, Veronika Záhradníková/.

Deti píšú Pánu Bohu

Milý Bože, koho
kreslí čiaru
kolem státi?

Barbora

Pomôžeš, jak nám
odpadla škola,
pročže bylo krásně
mno směku?

Nešlo by so udělat
smou?

Alča

Farský mesačník Malokarpatský posol vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Horné Orešany ako regionálny mesačník pre špecifické skupiny čitateľov so zameraním Cirkev a náboženstvo. Nepredajné. Šéfredaktor: Mgr. Milan Červeňanský, farár, asessor. Grafická úprava: Ing. Marek Boháček, www.bohacek.sk. Registračné číslo Ministerstva kultúry SR, EV 5305/15.

I O vydavateľ: 35 594 331, sídlo vydavateľa: Horné Orešany 759, 919 03 Horné Orešany, ISSN 2453-7225